

جایی در دور دست

مرگ آخرین باز مانده جنگ جهانی اول
ترجمه: ندا مهدوی

■ **دیلی میل**: پرونده آخرین سرباز به‌جامانده از جنگ جهانی اول با مرگ او در ۱۱۰ سالگی بسته شد. کلود استتلی چولز که متولد انگلیس بود در خانه سالمندان در استرالیا از دنیا رفت. او که به‌واسطه حس شوخ‌طبعی و متواضع بودنش محبوبیت ویژه‌ای بین دوستانش داشت هیچ‌وقت افتخارات زیادش را به رخ سایرین نکشید. افتخاراتی نظیر ۴۱ سال حضور در ارتش و چاپ اولین کتاب در ۱۰۸ سالگی. او آخرین نفر از ۷۰ میلیون سربازی بود که در جنگ جهانی اول جنگیده بودند. کلود در ۱۴ سالگی و برای ورود به ارتش به دروغ سن خود را بالاتر اعلام کرد و سر افسرانی که مسئول ثبت‌نام داوطلبان خدمت در ارتش سلطنتی بودند، کلاه گذاشت. آخرین بازمانده‌های جنگ جهانی اول که در انگلیس زندگی می‌کردند سه سرباز به نام‌های بیل استون، هنری آلینگهام و هری پیچ بودند که هر سه در سال ۲۰۰۹ از دنیا رفتند. جولیا گیلارد، نخست‌وزیر استرالیا در مورد مرگ استتلی چولز می‌گوید: «مرگ او فصل جدیدی را در تاریخ دنیا‌باز کرد. آقای چولز و هم‌نسلان او برای آزادی ما از جان‌شان مایه گذاشتند و ما این موضوع را هیچ‌وقت فراموش نخواهیم کرد.» بعد از پایان جنگ جهانی به مدت شش ماه مأمور حفاظت از ۷۴ کشتی جنگی آلمانی بود که به دست نیروهای انگلیسی افتاده بود. در ژوئن ۱۹۱۹ فرماندهان نیروی دریایی ارتش آلمان تصمیم به غرق کردن کشتی‌های‌شان گرفتند چرا که نمی‌خواستند کشتی‌های‌شان دست انگلیسی‌ها بیفتد. چولز در خاطراتش از آن روزها می‌گوید: «همه منتظر حمله به آلمانی‌ها بودیم که یک‌دفعه زنگ آتش‌ش زده شد. همه نگران شده بودند چرا که کشتی‌های آلمانی خیلی به سازدیک بودند اما یک‌دفعه تمام کشتی‌ها زیر آب رفتند.» شش سال بعد از این ماجرا او برای مأموریت به استرالیا رفت اما در این کشور ماندنی نشدو دیگر برنگشت. او در مسیر سفر به استرالیا با همسرش آشنا شد. همسری که سه سال قبل و در ۹۸ سالگی شوهرش را تنها گذاشت. او در جنگ جهانی دوم هم حاضر بود و بعد از ۴۰ سال خدمت در ارتش شروع به نوشتن در مورد جنگ کرد. چولز که تبدیل به یک صلح طلب شده بود از دو کلمه ویرانگر و بدون استفاده در مورد جنگ استفاده می‌کند. خیلی‌ها دوست داشتند در مورد زندگی او به عنوان یک سرباز، اطلاعاتی داشته باشند اما کلود استتلی علاقه زیادی برای صحبت در مورد این قضایا نداشته. از دیان پسر او می‌گوید: «پدرم به سربازی فقط به عنوان یک شغل نگاه می‌کرد.» آتی، دختر کلود استنی هم توضیح می‌دهد که برای پدرش خانواده بسیار مهم‌تر از داستان‌های مربوط به جنگ بود. «مدت‌ها بود که پدر دیگر علاقه‌ای نداشت تا در مورد اتفاقات دوران خدمتش صحبت کند و سوالاتی که به این قضیه مربوط می‌شد برای پدرم جالب نبود.» کلود استتلی بعد از دوران بازنگستگی باز هم نزدیک دریا بود. یکبار از او پرسیدند که آیا تا به حال در زندگی‌اش اتفاقی افتاده که باعث پشیمانی‌اش شده باشد، سرباز قدیمی چند لحظه مکث کرد و گفت: «فکر می‌کنم بهترین زندگی دنیا را داشتم و اگر دوباره به دنیا بیایم باز هم همین کارهایی را که در این زندگی انجام دادم، تکرار می‌کنم.»

بین خطوط حرکت کنید

■ **گلف نیوز**: اگر چه سرعت یکی از عوامل اصلی سوانح رانندگی نیست اما به عقیده مسوولان پلیس ترافیک دویی سرعت اگر در کنار فاکتورهای دیگری قرار گیرد، می‌تواند شناسنامه افراد را باطل کند. ژنرال محمد سیف آل زفین رییس بخش ترافیک پلیس دویی می‌گوید: «گر شما در یک اتوبان خلوت با سرعت بالا رانندگی کنید، احتمال بروز حادثه مرگبار بسیار کم است اما اگر جایی باشید که دور تان ماشین‌های زیادی باشند، آن وقت باید بیش از حد احتیاط کنید.» آل زفین که در همایش جاده‌امن در دانشگاه الجزیره صحبت می‌کرده رانندگان توصیه کرد که در میان خطوط رانندگی کرده و برای امنیت بیشتر به جای استفاده از لاین سرعت در لاین راست یا میانی حرکت کنند. بیش از صد دانشجو در همایشی که به منظور تاکید روی اهمیت فاصله مناسب بین دو خودرو بر گزار شده بود، شرکت کردند. البته رییس پلیس ترافیک هم تلاش کرد تا مخاطبانش را مجبور به احترام گذاشتن به قانون کند.

بی‌ملاحظگی

ژنرال آل زفین در طول سخنرانی‌اش به نکته جالبی اشاره کرد: «مردم هنگام متحان رانندگی و گرفتن گواهینامه رفتار بسیار خوبی دارند و می‌خواهند نشان دهند که از قوانین آگاهند اما بعد از مدتی این قضیه را فراموش می‌کنند.» عدم رعایت فاصله مناسب بین ماشین‌ها دلیل اصلی تصادفات در سال ۲۰۱۰ بود که ۱۶ کشته در ۴۴۸ تصادف را به همراه داشت. در سال ۲۰۰۹ هم ۹ نفر جان خود را در ۵۸۷ تصادف از دست دادند. البته فاصله ایمن بین دو خودرو چیز مشخصی نیست و بستگی به سرعت ماشین دارد. برای مثال اگر صد کیلومتر در ساعت سرعت دارید، باید با ماشین جلویی به اندازه شش–هفت ماشین فاصله داشته باشید.

خبری از تعقیف نیست

پیش از این پلیس دویی رانندگانی را که سرعت‌شان ۲۰ کیلومتر بیش از سرعت مجاز بود را جریمه نمی‌کرد اما دیگر خبری از این مهربانی نیست و حداکثر سرعت اضافه ۱۰ کیلومتر بیشتر از حد مجاز خواهد بود.

در مناطق روستایی گواتمالا، تنها چند دقیقه زمان کافی است تا گل ولای منطقه‌ای وسیع را فرا بگیرد و یک روستا یا چند مزرعه و ساکنان آن را بلعد. گاهی اوقات افراد هم در این حادثه کشته می‌شوند.

آن ها لوم که در سال ۲۰۰۵ به این کشور سفر کرده می‌گوید: «با خانواده‌ای ملاقات کردیم که هم فرزندان و هم خانه‌شان را از دست داده بودند... وقتی به آن منطقه رفتم باورمان نمی‌شد که آن زیر افرادی مرده‌اند. احساس می‌کردیم این یک زمین طبیعی است.»

هر سال در فصل باران‌های موسمی صدها جریان گل‌ولای متعاقب سیل در گواتمالا اتفاق می‌افتد که در بدترین آنها به گزارش CEPAL (موسسه اقتصادی سازمان ملل متحد برای کشورهای آمریکای لاتین) حدود ۷۰۰ نفر کشته شدند. علت این جابه‌جایی‌ها و رانش زمین در گواتمالا متعدد است: زلزله‌های متعدد، طوفان‌ها و باران‌های سیل‌آسای موسمی که همه آنها خاک را می‌شورد و حرکت می‌دهد اما ها لوم می‌گوید که مهم‌ترین علت رانش زمین در این منطقه

ذکر نشده است: «نابود کردن جنگل‌ها، اصلی‌ترین علت این رانش زمین است.» این زن که پایه‌گذار و مدیر مرکز جهانی مبارزه با قطع درختان جنگل‌هاست سعی می‌کند که به روستاییان گواتمالایی در این زمینه کمک کند. او می‌گوید: «روستاییان درخت‌ها را قطع می‌کنند تا هیزم تهیه کنند، یا اینکه درختان را قطع می‌کنند تا مزارع جدید بسازند و در این باعث می‌شود که آنها بدون اینکه بدانند مسیر محافظتی خود را از بین می‌برند. وقتی باران‌های شدید یا حتی وقتی سیل می‌آید، درختان جنگل سپر محافظتی آنها بودند اما حالا این سپرها را بین رفته است.»

براساس آمار ارایه شده در گواتمالا در سال ۳۷۰ کیلومتر مربع جنگل از بین می‌رود. حالا ها لوم و فعالانی مثل او سعی می‌کنند که مردم روستایی این کشور را به جلوگیری از قطع درختان تشویق کنند. فعالیت گروه ها لوم در این کشور سابقه‌ای ۲۰ ساله دارد. او اولین بار در سال ۱۹۹۱ به عنوان استاد دانشگاه دی‌لن فلوریدا، برای تدریس به عنوان استاد میهمان به گواتمالا رفت و سپس به شهر نواسپیکون سفر کرد که شاهد یکی از رانش‌های سهمگین زمین بود. او می‌گوید که تماشای مشکلات مردم، فقر شدید ساکنان منطقه روستایی و مشکلات زندگی آنها باعث شده که او تصمیم بگیرد تا زندگی‌اش را روی کمک کردن به این مردم بگذارد: «کودکانی را دیدم که دچار سوء تغذیه بودند، آنها بسیار مهربان بودند و قلب من از شدت تأثر فشرده شد، آن موقع فهمیدم که زندگی من معنایی

دیگر و هدفی دیگر پیدا کرده‌است.» جدا از تلاش برای جلوگیری از قطع درختان، ها لوم و گروهی که تشکیل داده است، به همراه گروه‌هایی که به‌طور خیریه در گواتمالا فعالیت می‌کنند، تلاش می‌کنند تا کشاورزان را به کاشت و برداشت محصولات غذایی استراتژیک ترغیب کنند. آنها می‌گویند که در برخی مناطق این کشور، جایگزین کردن کاشت برخی میوه‌ها و قهوه و گیاهان دارویی باعث شده است که روستاییان هم وضعیت مالی بهتری پیدا کنند و هم کودکان آنها با خوردن مواد

غذایی مناسب از سوء تغذیه دور بمانند. ها لوم می‌گوید: «وقتی کارمان را شروع کردیم هدف اصلی ما مبارزه با فقر بود، فقط می‌خواستیم به خانواده‌ها کمک کنیم که فرزندان سالم‌تری داشته باشند و از آمار مرگ و میر کودکان بکاهیم، بعد پی بردیم که رانش زمین یکی از مشکلات اصلی مردم روستایی است و فهمیدیم که علت بسیاری از مشکلات قطع درختان جنگل‌ها است... البته این به آن معنا نیست که هر درختی بتواند جلوی سیل یا رانش زمین را بگیرد اما مطالعات ما نشان داده که جنگل‌های انبوه درختان با تنه‌های قوی می‌توانند نقش مهمی در جلوگیری از اتفاق‌های طبیعی داشته باشد.

دنیاگردی

رمز موفقیت در اقدام‌های اجتماعی کار گروهی است

مبارزه با قطع درختان برای نجات جان انسان‌ها

ترجمه: امیر صدری

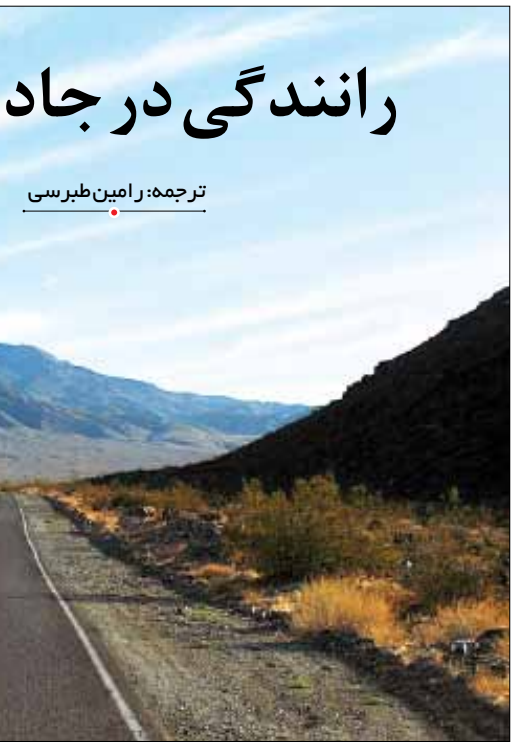

مثلا درختان کاج، درختان بسیار محکمی هستند که گاهی ریشه آنها تا شش متر داخل زمین فرو می‌رود و این به آن معناست که خاک منطقه جنگل‌های انبوه درختان کاج، استحکام زیادی دارد و چندان تکان نخواهد خورد، حتی با بارش‌های شدید هم خاک این نواحی شسته نخواهد شد.

خوزه اولیو باک، کشاورزی که حالا با توصیه‌های گروه‌های تحقیقاتی کشاورزی به کشت لیمو می‌پردازد یکی از افراد محلی است که از اقدام‌های گروه ها لوم به شدت حمایت می‌کند:

«این یک واقعیت است که زندگی ما به این درختان وابستگی کامل دارد، بدون درختان مزارع ما و زندگی ما در خطر قرار دارد.» این مرد ۵۳ساله که تعدادی از اعضای خانواده و دوستانش را در سال ۲۰۰۸ در یک رانش زمین از دست داده، می‌گوید: «علم به ما کمک می‌کند که راه بهتر کنار آمدن با شرایط زندگی خاص منطقه‌مان را پیدا کنیم. از وقتی به ما گفته

شده که چه محصولاتی بکاریم و سال‌های مختلف محصولات مختلف بکاریم، میزان برداشت محصولات و در آمد ما افزایش یافته است. این اتفاق باید در مورد جنگل‌های انبوه درختان با تنه‌های قوی می‌تواند نقش پیدا کنیم تا هر ساله این مساله جان خیلی از مردم

عادی تبدیل به پرترافیک‌ترین جاده ایالت می‌شود. این جاده به عنوان مسیر بازرگانی و تجاری اهمیت زیادی برای مکزیکي‌ها دارد، چراکه جاده ۱۰۱ مکزیک را به آمریکا متصل می‌کند. اما حالا افرادی که مدت‌ها در این مسیر تردد می‌کردند، دیگر قید ر شدن از این جاده را زده‌اند. بخشی از این جاده آنقدر خطرناک است که دولت آمریکا به شهروندانش هشدار داده که در آن تردد نکنند. خیلی‌ها حاضر به ریسک کردن نیستند و به جای ماشین از هواپیما برای عبور از این مسیر استفاده می‌کنند. شرکت‌های اتوبوسرانی هم مسیر ماشین‌هایشان را عوض کرده‌اند و حاضرند صدها کیلومتر بیشتر رانندگی

کنند اما جان مسافران‌شان را به خطر نیندازند. این جاده از دل طبیعت می‌گذرد اما رطوبت زیادی دارد و به همین دلیل تا چشم کار می‌کند مزرعه درت در آن دیده می‌شود. بسیاری از افرادی که در این جاده معازة داشته‌اند بی‌خیال کسب و کارشان شدند و اگر مغازه‌های ما باقیمانده باشد مربوط به فروش نوشیدنی و بنزین است. برای سال‌ها مردم نگراس اتوبان ۱۰۱ را به سمت جنوب می‌آمدند تا برای ماهیگیری به دریاچه گوتزروبروند اما مدت‌هاست که دیگر خبری از این سفرهای تفریحی نیست. آنهایی هم که شجاعت زیادی دارند و در این

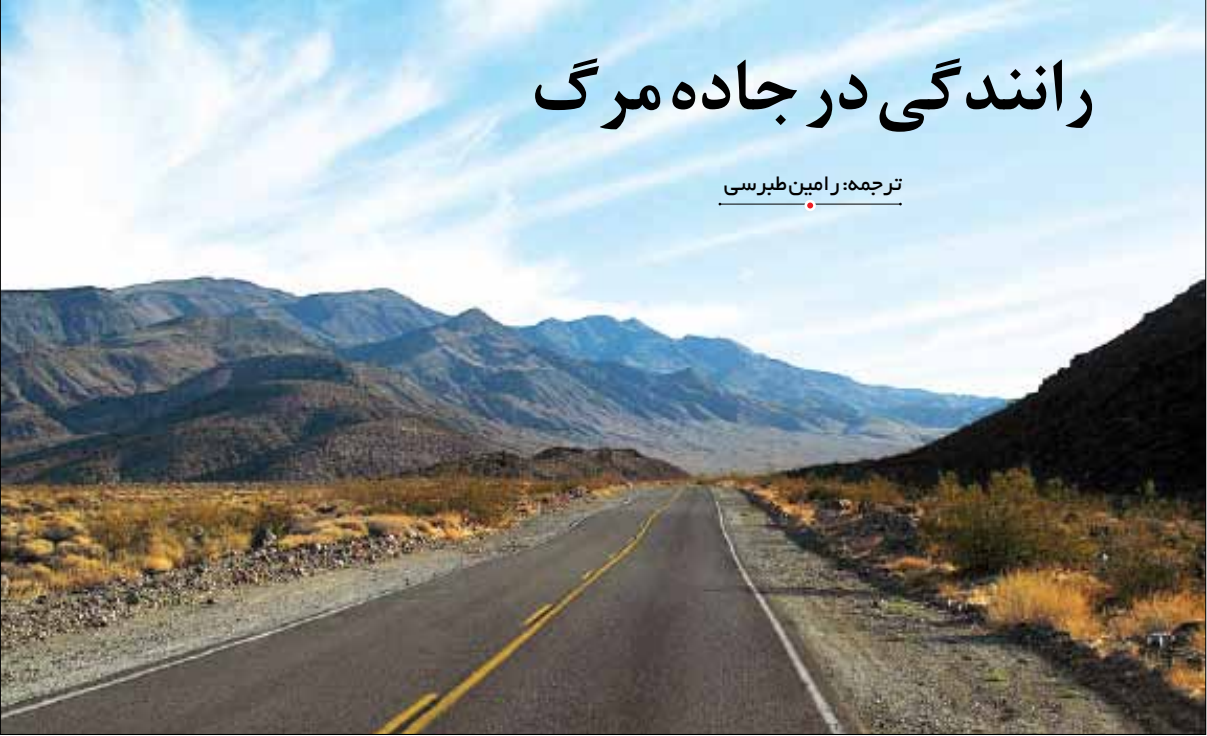
کشور مارا نگیرد.» در حال حاضر شش گروه گواتمالایی تحصیلکرده به طور سیار در روستاها و مناطق کوهستانی گواتمالا به کار آموزش دادن به روستاییان می‌پردازند. این گروه‌ها در زمینه حفظ منابع طبیعی، مبارزه با قطع درختان، چگونگی کاشت و برداشت بهتر محصولات و حتی کیفیت هوا به روستاییان آموزش‌های لازم را می‌دهند.

پروفسور جی‌هالی، یکی از استادان دانشگاه فلوریدا که با گروه دکتر ها لوم همکاری می‌کند، می‌گوید که رمز موفقیت این گروه این است که توانسته‌اند خود را وارد جوامع بومی کنند و با آن هماهنگ شوند و سپس به تعلیم آنها بپردازند و در نهایت گروه‌هایی از خود روستاییان تشکیل دهند که مهارت لازم را برای آموزش روستاییان دیگر دارند. وی می‌گوید: «این عملکرد گروهی و پله پله بود که هر گام آن زمان زیادی برد اما در نهایت حالا می‌توان ثمره موفقیت آن را دید، حالا این گروه توانسته‌اند از بیش از ۱۱۰ روستا اقدام‌های مفیدی انجام بدهند

و دولت گواتمالا هم در تلاش است اقدام‌های این گروه را وسعت بخشد و بر اساس الگوی عملکرد این گروه گروه‌های دیگری تشکیل دهد.»

اقدام‌های انجام شده توسط این گروه به نفع بسیاری از زنان روستایی هم بوده است. دونا النا سیخونایی یکی از این زنان است که می‌گوید: «این گروه کمک‌های زیادی به ما کرده است. من چیزهای زیادی از آنها یاد گرفته‌ام و حالا توانسته‌ام برای خودم کسب و کاری را اندازی کنم، ما گروه‌هایی از زنان را شکل داده‌یم که با هم کار می‌کنیم و به هم کمک می‌کنیم. مادر این گروه‌ها حامی همدیگر هستیم، مثلا هر روز یک نفر بچه‌ها را نگه می‌دارد و بقیه به کار مزرعه‌ها می‌رسند یا یک نفر برای کل گروه آشپزی می‌کند، ما جلسات گروهی داریم که در آنها در مورد چگونگی کشاورزی بهتر، چگونگی تغذیه مناسب‌تر و چیزهایی که در مورد بهداشت باید بدانیم با هم صحبت می‌کنیم، هیچ کس رییس نیست و هیچ کس هم زیر دست نیست، اما سعی می‌کنیم زندگی بهتری برای مردم و وضعیت بهتری برای زمین فراهم کنیم، حالا در خیلی از نقاطی که قبلا بزهت بود درختکاری و کشت صورت گرفته است و شاهد هستیم که رانش زمین و سیل‌ها کمتر شده است. نتیجه اقدام‌های همه این انسان‌ها آینده‌ای بهتر برای کودکان اینجاست، تمام هدف ما همین بود که کودکان امروز اینجا فردایی بهتر داشته باشند.»

منبع: CNN

مسیر رانندگی می‌کنند، بهتر از هر کسی می‌دانند که زندگی‌شان دست خداست و هر لحظه امکان وقوع اتفاقی وجود دارد. البته پلیس‌های زیادی در نقاط مختلفی از جاده مستقر شده‌اند. در طول این مسیر چهار ساعته چهار ایست بازرسی وجود دارد که ماشین‌ها را کنترل می‌کند. پلیس با این کار قصد دارد امنیت جاده را بیشتر کند. مورلوس گومز معاون فرماندار تامائولیباس امیدوار است با این کارها بتوان اطلاعاتی را در مورد کسانی که اتوبان ۱۰۱ را تبدیل به جاده مرگ کرده‌اند پیدا کرد، هر چند که او می‌داند کار راحتی را پیش رو ندارد.

منبع: واشنگتن پست

آنسوی آب

بی‌گناه‌ترین زندانیان آفریقای جنوبی
ترجمه: امین دانشور

■ **سی.ان.ان**: در زندانی در ژوهانسبورگ آفریقا ۲۷ کودک تازه به راه افتاده پشت میله‌ها حبس شده‌اند. تنها جرم آنها این است که بچه مادران خلاقلار هستند. آنها کوچک‌ترین زندانیان آفریقای جنوبی محسوب می‌شوند که هیچ کاری جز بازی با مادران‌شان ندارند. برای آنها خانه یک جای تاریک و سرد است که در واقع بند زنان زندان ژوهانسبورگ است. این سوال در تمام زندان‌های دنیا وجود دارد که آیا زندانیان زن باید بچه‌های‌شان را پشت میله‌ها بزرگ کنند. در آفریقای جنوبی که جواب این سوال مثبت است. در ژوهانسبورگ بچه‌هایی که تازه به دنیا آمده‌اند در کنار مادرشان در بیمارستان زندان زندگی می‌کنند. اما کارشناسان نگران این هستند که بزرگ شدن در محیطی مثل زندان که حتی روی زندگی آدم بزرگ‌ها هم تأثیر می‌گذارد چه اثری روی ایسن بچه‌های بیچاره خواهد داشت. سیساکاله زوین، مسوول بند زنان زندان ژوهانسبورگ – که حسابی شوخ است – می‌گوید: «این موضوع اصلا برای بچه‌ها خوب نیست چرا که بزرگ شدن در چنین محیطی روی روحیه آنها اثر بدی می‌گذارد.» مسوولان قضایی در آفریقای جنوبی با مشکل عجیبی روبه‌رو شده‌اند. آنها می‌دانند که مادران زندانی باید با بچه‌های‌شان باشند به همین دلیل سعی می‌کنند تا محیط زندان را برای بچه‌ها دوستانه کنند. اما از طرف دیگر آنها عواقب این کار را می‌دانند و به مادران توصیه کرده‌اند تا وقتی بچه‌های‌شان دو ساله شدند آنها را به بیرون از زندان منتقل کنند تا در محیطی دیگر بزرگ شوند. این وسط یک مشکل دیگر وجود دارد و آن اینکه بسیاری از مادران زندانی راهی جز بزرگ کردن بچه‌های‌شان داخل زندان ندارند چرا که آنها کسی را بیرون ندارند یا اینکه آنقدر به بچه‌شان وابسته شده‌اند که نمی‌توانند شب را بدون او روز کنند. یکی از این زنان که بافرزند پسرش زندگی می‌کند، می‌گوید که چاره‌ای جز گذراندن عمرش در یک سلول کوچک ندارد و پسر او هم به زندگی در محیط سخت و خشن زندان عادت کرده است و البته پسر هم هیچ تصویری از دنیای بیرون ندارد. مادران زندانی با بچه‌های‌شان در مورد چیزهایی صحبت می‌کنند که در زندگی‌شان آنها را ندیده‌اند چیزهایی مثل ماشین، قطار و مواردی از این دست. بچه‌هایی که در زندان به دنیا آمده‌اند برای اولین بار در شش ماهگی از مادرانشان جدا می‌شوند و مسوولان زندان برای مدتی نقش پدران آنها را بازی می‌کنند چرا که پدران این بچه‌های بیچاره علاقه یا توانی برای آمدن به زندان و رسیدگی به وضع فرزندان‌شان ندارند. برای سال‌ها بچه‌ها تا رسیدن به سن پنج سالگی با مادران‌شان در زندان زندگی می‌کردند اما این موضوع از نظر روحی اصلا برای آنها توصیه نمی‌شود اما مسوولان به دنبال راهی هستند تا جلوی بزرگ شدن بچه‌ها در زندان بگیرند. یکی از این راه‌ها به توفیق انداختن مجازات مادران خلاقلار تا بزرگ شدن بچه‌های‌شان است. اما هر چه که باشد مادران زندانی نمی‌دانند به بچه‌های‌شان در مورد محل بزرگ شدن‌شان چه جوابی دهند.

پر داخت‌هزینه‌های درمان با فروش نقاشی

■ **دیلی میل**: پسر بچه‌ای در انگلیس که با سرطان دست و پنجه نرم می‌کند با فروش نقاشی‌هایش بخشی از هزینه درمانش را تأمین می‌کند. آیدان رید پنج ساله که متولد کانزاس آمریکاست از سال گذشته با سرطان خوش مبارزه می‌کند. والدین آیدان که بعد از شنیدن این خبر حسابی به هم ریخته بودند اما وقتی پزشکان به آنها امید دادند که به احتمال ۹۰ درصد پسرشان خوب می‌شود خیال‌شان راحت شد. آنها که به صورت جدی پیگیر درمان آیدان بودند بعد از مدتی در برابر هزینه‌های سرسام آور درمانی تسلیم شدند و کار به جایی رسید که خانه‌شان را برای فروش گذاشتند. اما خوشبختانه فعلا این قضیه منتهی شده چرا که نقاشی‌های آیدان توانسته بخشی از هزینه‌ها را جبران کند. او نزدیک به سه هزار نقاشی تا امروز فروخته که اکثر آنها را روی تخت بیمارستان و هنگام تحمل روش‌های سخت درمانی کشیده بود. فروش نقاشی‌های آیدان ۲۰۰ هزار دلار به همراه داشته که باعث شد والدین این پسر با استعداد فروش خانه‌شان را امتنعی کنند و دیگر لازم نیست برای بهبود فرزندان نگران پول باشند. آیدان که در نقاشی‌هایش از سوژه‌های نظیر سوالیه، دلقک، موجودات فضایی و مواردی اینچنین استفاده می‌کند با ادبیات ویژه خودش از کسانی که نقاشی‌هایش را خریدند، تشکر می‌کند. او امیدوار است وقتی که بزرگ‌تر شد بتواند عروсок و ماسک بسازد. ویلی رید، پدر آیدان که تکنیسین هواپیماست، می‌گوید: «صمیمیت خانواده ما بسیار بالاست و فکر می‌کنم این موضوع خیلی به ما کمک کرد. فکر نمی‌کردم نقاشی‌های او با چنین استقبالی روبه‌رو شود اما هر چه که باشد نقاشی کردن باعث شده که او دیگر متوجه بیماری‌اش نشود.» در علاقه‌ای به صحبت در مورد بیماری آیدان ندارد چرا که خوب می‌داند پسرش چه دردی را تحمل می‌کند و هر وقت این صحنه را می‌بیند گریه می‌کند. عمه آیدان کسی بود که ایده فروش نقاشی‌های برادرزاده‌اش را داد. او که اسمش مندی است، می‌گوید: «عدد شانس من ۶۰ است. دوست داشتم ۶۰ نقاشی آیدان را بفروشم اما تا امروز ۲۴۶۰ نقاشی فروخته‌یم.» نقاشی‌های آیدان را روی ورقه با کیفیت عکس چاپ می‌کند تا خریداران تنها بابت یک کاغذ پول ندهند. جالب اینجاست که افرادی از کشورهای دیگر هم برای خرید نقاشی‌های آیدان سفارش داده‌اند.